

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 23.09.2004
KOM(2004)608 v konečném znění

ZELENÁ KNIHA

Veřejné zakázky v oblasti obrany

(předložený Komisí)

OBSAH

ÚVOD	3
I. DŮVODY PRO ZMĚNY VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK V OBLASTI OBRANY	3
1. Rozdělené trhy v oblasti obrany	4
2. Zvláštní charakter trhů v oblasti obrany	4
2.1 Rozhodující úloha států	4
2.2 Základní požadavky na bezpečnost dodávek a na důvěrnost	5
2.3 Složitost programů nabývání výzbroje	5
3. Omezení stávajícího právního rámce	5
3.1 Odchylný režim Společenství	5
3.2 Nejednotné vnitrostátní právní předpisy	7
3.3 Zvláštní režimy programů spolupráce	7
II. SMĚR ÚVAH VEDOUCÍCH K URČENÍ AKCÍ NA EVROPSKÉ ÚROVNI	8
1. Objasnění stávajícího právního rámce Společenství	8
2. Doplnění právního rámce Společenství zvláštním nástrojem	9
2.1. Cíle	9
2.2. Obsah	10
PODMÍNKY KONZULTACE	11

ÚVOD

Tato Zelená kniha představuje jednu z akcí, o kterých Evropská komise informovala ve svém sdělení „Směrem k politice Evropské unie v oblasti vybavení pro obranu“, přijatém dne 11. března 2003¹. Pomocí těchto akcí by Evropská komise chtěla přispět k postupnému vytvoření evropského trhu s obranným vybavením (*European Defence Equipment Market*, EDEM), který by byl transparentnější a otevřený všem členským státům, a který by učinil uvedené odvětví, při respektování jeho zvláštností, ekonomicky efektivnějším.

Vývoj směrem k trhu evropského měřítko je jedním z klíčových prvků posílení konkurenceschopnosti evropského průmyslu, zajištění lepšího přidělování zdrojů v oblasti obrany a podpory rozvoje vojenského potenciálu Unie v rámci Evropské bezpečnostní a obranné politiky (EBOP).

Zřízení Evropské agentury pro obranu, zodpovědné za oblasti obranyschopnosti, výzkumu, nabývání a zbrojení posiluje zájem o vytvoření takového trhu.

Vytvoření evropského trhu s obranným vybavením by předpokládalo celou řadu doplňujících iniciativ, včetně vytvoření vhodného právního rámce pro oblast dodávek obranného vybavení. Větší otevřenost trhů v oblasti obrany, v současné době rozdělených na úrovních jednotlivých států, by umožnila rozšířit obchodní příležitosti pro evropské společnosti v tomto odvětví, včetně malých a středních podniků, a přispěla by tak k jejich růstu a posílení jejich konkurenceschopnosti.

Cílem této Zelené knihy je pokračovat v již zahájené diskusi v této oblasti², při respektování zásady subsidiarity. Z tohoto důvodu Evropská komise zapojila do prací na přípravě Zelené knihy dvě pracovní skupiny tvořené zástupci členských států a evropského průmyslu.

V první části Zelená kniha popisuje důvody, vedoucí ke zvláštní akci, a to ve formě zprávy o stavu trhů veřejných zakázek v oblasti obrany, jejich početných zvláštnostech a současné právní úpravě. Na základě těchto zjištění nastiňuje v druhé části směry úvah o možných nástrojích.

I. DŮVODY PRO ZMĚNY VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK V OBLASTI OBRANY

Výdaje členských států na obranu tvoří důležitou část veřejných výdajů, pro všech 25 členských států se pohybují ve výši přibližně 160 miliard eur, jedna pětina z této částky je věnována na nákupy vojenských zařízení (nabývání a výzkum a vývoj)³.

Veřejné zakázky v oblasti obrany se dnes vyznačují rozdělením na úrovni jednotlivých států (článek 1), zvláštnostmi, které je odlišují od ostatních veřejných zakázek (článek 2), a právním rámcem, jehož provádění je složité (článek 3).

¹ KOM(2003) 113.

² Práce skupiny Politické rady pro vyzbrojení (POLARM), skupiny Vyzbrojení západní Evropy (WEAG) a *Agency Establishment Team*, pověřeného vytvořením Evropské agentury pro obranu.

³ Prameny: NATO (Severoatlantická smlouva) a SIPRI (Stockholm International Peace Research Institute), 2002.

1. ROZDĚLENÉ TRHY V OBLASTI OBRANY

Ačkoli celková částka členských států věnovaná na vojenské výdaje je vysoká, zůstává silně roztržštěná na úrovni trhů jednotlivých států. To představuje velký problém pro všechny členské státy s vlastním obranným průmyslem. V důsledku snížení rozpočtů a restrukturalizace ozbrojených sil, dnes již velikost trhů jednotlivých států - včetně trhů velkých států - neumožňuje takový objem produkce, který by amortizoval vysoké náklady na výzkum a vývoj zbrojních systémů. Tato situace, stejně jako tříštění výdajů na výzkum a vývoj v Evropě, zvyšuje náklady daňových poplatníků a poškozují konkurenceschopnost evropského obranného průmyslu a jeho schopnost uspokojit požadavky Evropské bezpečnostní a obranné politiky (EBOP). S ohledem na rostoucí možnosti dvojího použití technologií (vojenské a civilní) je dotčena rovněž celková konkurenceschopnost průmyslu v Evropě.

V průběhu posledních deseti let došlo k určitému pokroku, především díky zesílení evropské spolupráce v oblasti zbrojení a díky postupnému otevírání vnitrostátních trhů hospodářské soutěži v evropském měřítku. Tyto iniciativy se skromnými výsledky ale nemohly vést k vytvoření evropského obranného trhu. Pokud jde o programy prováděné v rámci spolupráce, stále časté použití zásady přiměřené návratnosti investic (*juste retour*) omezuje otevření pouze pro účastnické země a vyplývá z něho rozdělení práce založené na kritériích čistě vnitrostátní průmyslové politiky. Pokud jde o zadávání zakázek v jednotlivých členských státech, je podíl zakázek přidělovaných podle postupů respektujících zásady hospodářské soutěže stále malý. Nezávisle na používaných postupech tak podíl přidělovaný domácím dodavatelům stále silně převládá.

2. ZVLÁŠTNÍ CHARAKTER TRHŮ V OBLASTI OBRANY

Zvláštní charakter trhů v oblasti obrany vyplývá ze samé podstaty vojenských materiálů a s nimi spojených služeb. Nejsou pouze hospodářského a technologického rázu, ale souvisí rovněž s bezpečnostní a obrannou politikou každého členského státu⁴. Obranné průmysly mají tedy strategický charakter a udržují si s jednotlivými státy zvláštní vztahy.

2.1 Rozhodující úloha států

V důsledku privatizací a snah o optimalizaci politik veřejných zakázek se v posledních letech úloha státu snížila, ale zůstává i nadále rozhodující. Jako jediní zákazníci, státy určují poptávku po produktech v závislosti na vojenských potřebách, které jsou spojeny se jejich strategickými cíli, čímž určují velikost jednotlivých trhů. V různé míře, dle jednotlivých zemí, se účastní financování výzkumu a vývoje, čímž ovlivňují technologické know-how a dlouhodobou konkurenceschopnost průmyslů. V roli regulátorů kontrolují obchod se zbraněmi prostřednictvím vývozních licencí, a to i pro dodávky vybavení uvnitř Evropské unie a udělují povolení pro podání nabídek do vypsání tendrů. V menší míře tato kontrola probíhá také u restrukturalizací průmyslu, a to dokonce formou akciových účastí.

⁴ Viz dokument skupiny Rady POLARM, uvedený v příloze Sdělení KOM(1997) č. 583 ze dne 4.12.1997.

2.2 Základní požadavky na bezpečnost dodávek a na důvěrnost

Základní požadavky obrany vyžadují, aby zdroje dodávek byly zajištěny po celou dobu zbrojních programů, od jejich návrhu až po stažení výzbroje ze služby, v dobách míru i války. Státy tak mohou zavést zvláštní záruky na dodávky. Zachování kapacity obranného průmyslu pouze v rámci určitého státu se může zdát jako spolehlivý prostředek k zajištění strategických zájmů a řešení naléhavých situací (vojenských operací).

Základní požadavky obrany mohou rovněž státům přinášet potřebu disponovat výzbrojí zajišťující technologickou převahu nasazených vojenských sil. Ta spočívá především na důvěrnosti programů a jejich technických specifikacích. Povinnost chránit tyto důvěrné informace nutí průmyslové výrobce projít specifickým vnitrostátním bezpečnostním prověřením.

2.3 Složitost programů nabývání výzbroje

Programy vývoje výzbroje jsou velmi složité. Omezený objem výroby a vysoká rizika obchodního neúspěchu vyžadují podporu států. Zařízení se často skládají z nových systémů, které zahrnují jak vojenské, tak civilní technologie. Jejich životní cyklus je dlouhý: doba mezi vyjádřením operativní potřeby a koncem životnosti systému může dosáhnout 50 let. Poměr kvalita/cena a řízení rizik musí být zajištěno po celou tuto dobu. Státy tak musí mít přístup k odpovídajícím průmyslovým a technologickým kapacitám po celou dobu životního cyklu systému a udržovat si trvalé a spolehlivé vztahy s dodavateli.

Kromě toho je nabývání hotového zbrojního vybavení (*off-the-shelf*)⁵ často předmětem offsetových programů. To umožňuje kupující zemi vyžadovat protihodnotu, která může přesáhnout 100 % hodnoty smlouvy. Offsetový program může být přímý, prováděn formou objednávek od společností v daném státě, nebo formou předávání know-how a technologie spojené s původní smlouvou. Může být rovněž nepřímý a týkat se jiných průmyslových odvětví než toho, do kterého spadá dotyčná smlouva, a to případně i nevojenských.

3. OMEZENÍ STÁVAJÍCÍHO PRÁVNÍHO RÁMCE

3.1 Odchylný režim Společenství

Zvláštnosti odvětví obrany byly uznány již při založení Společenství formou odchylného režimu stanoveného článkem 296 Smlouvy. Podle odstavce 1 tohoto článku:

„a. členský stát není povinen poskytovat údaje, jejichž zpřístupnění podle jeho názoru odporuje podstatným zájmům jeho bezpečnosti,

b. každý členský stát může učinit opatření, která považuje za nezbytná k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti a která jsou spjata s výrobou zbraní, střeliva a válečného materiálu nebo obchodem s nimi; tato opatření nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na společném trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům⁶“.

⁵ Vyvinuté a již vyrobené vybavení, které je připraveno k

⁶ Podle odstavce 2 tohoto článku byl Radou v roce 1958 přijat seznam produktů, kterých se týkají ustanovení odstavce 1.

Vzhledem ke své obecné působnosti je toto ustanovení použitelné rovněž v oblasti veřejných zakázek.

Jak upřesňuje nová směrnice 2004/18/ES v článku 10, vztahuje se právní úprava Společenství pro oblast veřejných zakázek i na zakázky zadávané zadavateli v oblasti obrany, nestanoví-li článek 296 Smlouvy jinak. Předpisy Společenství jsou tak v zásadě rovněž použitelné v oblasti obrany, ale členské státy mají možnost se od nich odchýlit ve zvláště stanovených případech a při splnění podmínek určených Smlouvou. V žádném případě se odchylka uvedená v článku 296 Smlouvy nemůže týkat civilních produktů ani produktů, které nejsou speciálně určeny pro vojenské účely, a to i když jejich nákup provádí ministerstva obrany jednotlivých států.

Evropský soudní dvůr vyložil ve své judikatuře podmínky použití této odchylky restriktivně, když stanovil, že⁷ :

- její použití nepředstavuje obecnou a automatickou výjimku, tato musí být odůvodněná pro každý jednotlivý případ. Státy tak mají možnost zachovat mlčenlivost, pokud jde o informace, které by mohly ohrozit jejich bezpečnost, a možnost požadovat výjimku z pravidel vnitřního trhu v oblasti obchodu se zbraněmi. Mají také povinnost vyhodnotit pro každou smlouvu, vztahuje-li se na ni tato odchylka či nikoliv;
- použití odchylných opatření jednotlivými státy je odůvodněno pouze v případě, je-li nezbytné pro dosažení cíle ochrany uváděných základních bezpečnostních zájmů,
- důkazní břemeno spočívá na členském státu, který chce odchylku využít,
- tento důkaz musí být v případě potřeby předložen soudcům jednotlivých států nebo popřípadě Evropskému soudnímu dvoru, na který se může obrátit Komise při výkonu své funkce strážce Smlouvy.

Členské státy se tedy mohou zpravidla odchýlit od Smlouvy a směrnic Společenství, ale pouze za přesně stanovených podmínek. Při provádění těchto výjimek se však vyskytuje několik překážek:

- při neexistenci přesného výkladu těchto ustanovení, se v oblasti veřejných zakázek vyvinula praxe téměř systematického využívání této odchylky. Přes vyjasnění poskytovaná Evropským soudním dvorem, svědčí nízký počet zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie o tom, že se některé členské státy domnívají, že této odchylky mohou využívat automaticky;
- jelikož pojem "základní bezpečnostní zájem" není definován v právu Společenství ani v judikatuře Evropského soudního dvora, státy si v praxi vyhrazují velkou volnost při určování zakázek, které by s ním mohly být v rozporu;
- pro vymezení působnosti článku 296 Smlouvy nepředstavuje seznam z roku 1958⁸ vhodný výchozí materiál, jelikož nebyl nikdy oficiálně zveřejněn, ani aktualizován.

⁷ Mezi jinými rozsudek Johnston, věc 222/84, rozsudek Komise v. Španělsko, věc C-414/97. Toto rozhodnutí, i když bylo vydáno v otázce DPH, se vztahuje i na oblast veřejných zakázek.

⁸ Viz poznámka pod čarou č. 6.

Můžeme tedy konstatovat, že zakázky v oblasti obrany stále zůstávají z velké části pokryty čistě vnitrostátními právními předpisy.

3.2 Nejednotné vnitrostátní právní předpisy

Většina vnitrostátních právních předpisů stanoví pro zakázky v oblasti obrany výjimky z použití předpisů týkajících se veřejných zakázek, při různém stupni transparentnosti. To způsobuje potenciální problémy dodavatelům z jiných zemí.

- **Zveřejnění zprávy o vypsání nabídkového řízení**, koná-li se vůbec, probíhá ve zvláštních věstnicích jednotlivých států, jejich obsah, frekvence a způsob distribuce se v jednotlivých státech liší.
- Případy možných **nezveřejnění** stanovené vnitrostátními právními předpisy jsou početné a liší se dle jednotlivých zemí.
- **Technické specifikace** jsou často velmi podrobné a založené na nejednotných normách.
- **Kritéria výběru** dodavatelů obsahují v některých státech schopnost nabídnout průmyslové kompenzace a ve většině států také důvěrnost a bezpečnost dodávek, jejichž definice zůstává široká a jejichž vyhodnocení nezahrnuje stejné požadavky a je někdy založeno na původu zboží nebo státní příslušnosti dodavatelů.
- **Výběrové řízení** (tendr) probíhá především za použití postupu konzultace s dodavateli (negotiated procedure), jejich podmínky nejsou upraveny jednotným způsobem, především pokud se jedná o rozsah jednání a možnosti úprav předmětu smlouvy.
- **Přidělování** smluv je založeno přednostně na kritériu ekonomicky nejvýhodnější nabídky. Některé státy ale berou v úvahu i v této fázi bezpečnost dodávek a průmyslové kompenzace.

Tyto překážky vedly některé členské státy k závazku, obsaženém v mezivládní politické dohodě WEAG⁹, harmonizovat obsah a podmínky zveřejňování úředních věstníků jednotlivých států a řídit se otevřenějšími pravidly výběrových řízení. I přesto, že tento systém je založen na vhodných zásadách, přinesl pouze omezené výsledky, a to jak na úrovni transparentnosti, tak na úrovni hospodářské soutěže, z důvodu svého právně nevynutitelného charakteru.

3.3 Zvláštní režimy programů spolupráce

Vedle režimů jednotlivých států, figurují v mezivládních dohodách pravidla ad hoc, používaná pro nabývání v rámci zbrojních programů prováděných v rámci spolupráce¹⁰. Z důvodu velkých investic ze strany zemí účastnicích se těchto programů je přidělení zakázky většinou podmíněno zásadou přiměřené návratnosti investic (*juste retour*).

⁹ 16 členských států, z toho 14 členských států Unie (BE, DK, DE, EL, ES, FR, IT, LU, NL, PT, UK, AT, FI, SE), přijalo v roce 1990 a aktualizovalo v roce 1999 hlavní směry vedoucí k zavedení konkurenčního prostředí.

¹⁰ Tyto smlouvy jsou většinou uzavírány agenturami ad hoc nebo agenturami NATO, kdy jednají na účet států účastnicích se příslušných programů.

Aby došlo ke snížení vysokých nákladů vyvolaných tímto postupem, byla v roce 1996 vytvořena nadnárodní agentura OCCAR¹¹, která byla založena v roce 1996 a v roce 2000 získala právní subjektivitu. Její smluvní režim, více otevřený hospodářské soutěži, počítá s nahrazením systému „přiměřené návratnosti“ programem „přiměřené globální návratnosti“, který by zajišťoval návratnost v průběhu několika let a v rámci více programů. Úspěch tohoto systému však bude záviset na počtu nových programů přidělených do správy této organizace.

Jelikož tyto pokusy nepřinesly uspokojivé výsledky, členské státy nedávno založily Evropskou obrannou agenturu spadající do pravomoci Rady v jednotném institucionálním rámci Evropské unie, která by měla, mimo jiné, přispět, po konzultacích s Komisí, k vytvoření konkurenceschopného evropského obranného trhu¹².

II. SMĚR ÚVAH VEDOUCÍCH K URČENÍ AKCÍ NA EVROPSKÉ ÚROVNI

Uvedená zpráva o situaci veřejných zakázek v oblasti obrany ukazuje, že možnosti přístupu evropského průmyslu na trhy členských států, a tedy i jejich příležitosti k růstu, omezuje větší počet překážek.

Komise tak navrhuje pokračovat v diskusi o účelnosti zavedení akcí Společenství pro zakázky v oblasti obrany. V aktuálním stádiu úvah určila Komise dva možné nástroje, z nichž jeden se omezuje na vyjasnění stávajícího právního rámce (článek 1), druhý počítá s vypracováním zvláštních pravidel v oblasti obrany, přizpůsobených charakteru tohoto odvětví (článek 2).

Těmito nástroji by nebyly dotčeny doplňkové akce členských států v příslušných oblastech. Nebyly by totiž schopné vyčerpávajícím způsobem vyhovět všem zvláštnostem zakázek v oblasti obrany. Zejména oblast bezpečnosti dodávek se má postupně vyvíjet v závislosti na sbližování bezpečnostních zájmů jednotlivých států v rámci evropské zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky. Postupný vývoj společného přístupu v této oblasti by mohl zjednodušit použití nástrojů Společenství. Stejně tak by tyto nástroje napomáhaly úspěšnější spolupráci mezi členskými státy.

1. OBJASNĚNÍ STÁVAJÍCÍHO PRÁVNÍHO RÁMCE SPOLEČENSTVÍ

Objasnění právního rámce by mohlo proběhnout pomocí nelegislativních nástrojů, jako je například interpretační sdělení Komise. Tento nástroj by měl za úkol jasně vysvětlit stávající právní úpravu Společenství a zjednodušit tak její aplikaci příslušnými orgány i její pochopení zúčastněnými subjekty. Interpretační sdělení může být přijato v relativně krátkých lhůtách. Ze své povahy se však může vztahovat pouze k stávajícímu právu.

Komise by podala hlubší vysvětlení zásad vypracovaných Evropským soudním dvorem při výkladu článku 296 Smlouvy a především jejich provádění v oblasti veřejných zakázek, aby tak v praxi zjednodušila vymezení mezi smlouvami, které patří mezi výjimku a těmi, které do ní nespádají. U druhých jmenovaných by se použily běžné právní předpisy – směrnice o veřejných zakázkách.

¹¹ Společná organizace spolupráce v oblasti vyzbrojení, otevřená za určitých podmínek všem členským státům. Dnes sdružuje pouze pět států (DE, BE, FR, IT, UK).

¹² Společná akce zakládající Evropskou vojenskou agenturu (EDA), přijatá Radou dne 12. července 2004.

Sdělení by nebylo právně vynutitelné samo o sobě, ale vyjasňovalo by zásady a pravidla, která vynutitelná jsou. Následně by Komise byla nucena respektovat tento výklad při výkonu své funkce strážce smlouvy. Komise bude muset rovněž vyvodit veškeré operativní důsledky, které vyplývají z přijetí takového vyjasnění stávajícího práva.

Otázky

1. Považujete za užitečné/nezbytné/postačující objasnění stávajícího právního rámce výše uvedeným způsobem?
2. Existují další aspekty předmětného režimu Společenství, které by si zasloužily být objasněny?

2. DOPLNĚNÍ PRÁVNÍHO RÁMCE SPOLEČENSTVÍ ZVLÁŠTNÍM NÁSTROJEM

2.1. Cíle

Právní rámec Společenství by mohl být doplněn novým legislativním nástrojem týkajícím se speciálně zakázek v oblasti obrany (zboží, služby a práce), jako například směrnicí mající za cíl koordinaci postupu při zadávání těchto zakázek¹³. Tato směrnice by stanovila zvláštní rámec pravidel vztahujících se na smlouvy spadající do oblasti působnosti *ratione materiae* článku 296 Smlouvy, ale u kterých není odůvodněno použití výjimky (podmínky určené v rozhodnutích Evropského soudního dvora). Vztahovala by se k zakázkám v oblasti obrany, které v současné době spadají do působnosti stávajících směrnic, ale obsahovala by pravidla lépe odpovídající zvláštnostem těchto zakázek.

Sledovala by tři hlavní cíle:

- větší právní jistotu, jelikož by umožnila lepší kategorizaci jednotlivých smluv: a) spadajících pod stávající směrnice; b) spadajících pod tuto novou směrnici; a c) vyloučených z právní úpravy Společenství,
- širší informovanost na úrovni Společenství o těchto smlouvách a tím i větší otevření trhu, které by umožnilo evropským obranným průmyslům účastnit se za rovných podmínek nabídkových řízení ve všech členských státech;
- zavedení nezbytné pružnosti pro zadávání těchto zakázek pomocí souboru pravidel přizpůsobených zvláštnostem těchto smluv.

Takový nástroj by mohl rovněž sloužit jako odkaz v případě, kdy by se členský stát rozhodl nevyužít výjimky upravené článkem 296 Smlouvy, i když by se jí dovolávat mohl.

¹³ Jednalo by se o stejný postup, který byl použit v roce 1990 pro zohlednění zvláštností zakázek v odvětví vody, energie a dopravy pomocí zvláštní směrnice (93/38 změněna směrnicí 2004/17/ES ze dne 31. března 2004).

2.2 Obsah

- Vymezení **oblasti působnosti** by mohlo vycházet z obecné definice kategorie zahrnutého vojenského materiálu a/nebo ze seznamu. Mohlo by se jednat o seznam z roku 1958 nebo o jiný, přesnější a aktualizovaný seznam, jako například seznam figurující v Kodexu pro vývoj zbraní¹⁴.
- Podle vzoru směrnic existujících v jiných odvětvích by směrnice obsahovala ustanovení upřesňující, že touto směrnicí nebyla dotčena možnost odvolat se na článek 296 Smlouvy, za podmínek stanovených Evropským soudním dvorem. Dále by určovala případy, za kterých by podmínky použití této **výjimky** byly splněny jasně a zřetelně (například jaderný materiál).
- **Pravomoc přidělování zakázek** by měla ministerstva obrany a agentury jednající na jejich účet, stejně jako další ministerstva provádějící nákup vojenských materiálů. Působnost této směrnice na jiné subjekty, jako například na novou Obrannou agenturu, by musela být upřesněna v rámci příslušných mezí.
- Působností této směrnice by nijak nebyla dotčena možnost výjimek poskytnutých členskými státy v rámci dohod **WTO** a Dohody o veřejných zakázkách.
- **Postupy** by měly zaručit respektování zásad transparentnosti a nediskriminace, s ohledem na zvláštnosti těchto zakázek. Pravidlem by mohlo být zobecněné použití postupu konzultace s dodavatelem (negotiated procedure) s předchozím zveřejněním oznámení o zakázkách. Použití výše uvedeného postupu bez zveřejnění by mohlo být použito ve stanovených případech, na základě výjimek uvedených ve stávajících směrnicích, a popřípadě jiných případech vycházejících z vnitrostátních právních předpisů.
- **Zveřejnění** by mohlo probíhat pomocí centrálního systému na úrovni Společenství, s použitím harmonizovaného publikačního věstníku. Předmět zakázky by mohl být popsán formou technických údajů, aby nemohlo dojít k případné diskriminaci dodavatelů.
- Přijatá **kritéria výběru** by měla zaručit nediskriminaci a rovnost zacházení mezi jednotlivými společnostmi a brát v úvahu specifika smluv o obraně, jako je důvěrnost, bezpečnost dodávek. Rovněž by měla zohledňovat bezpečnostní prověření odpovídající pravidlům na ochranu vojenského tajemství.
- **Přidělování smluv** by mělo probíhat na základě stanovených kritérií. To by předpokládalo diskusi o postupném odstranění některých jevů, jako jsou například přímé a nepřímé kompenzace (offsety).

¹⁴ Tvořící přílohu Prohlášení Rady ze dne 5. června 1998 (8675/2/98, SZBP), které vytváří mechanismus transparentnosti politik vývozu zbraní.

Otázky

3. Připadají vám pravidla stávajících směrnic přizpůsobená/nepřizpůsobená zvláštnostem obranných zakázek? Upřesněte proč.
4. Představovala by zvláštní směrnice užitečný/nezbytný nástroj pro vytvoření evropského trhu s obranným vybavením a posílení průmyslové a technologické základny evropské obrany?
5. Jaký je váš názor na použití této případné směrnice pro nabývání prováděné jinými subjekty, jako je například Evropská obranná agentura?
6. Postupy: připadá vám, že postup konzultace s dodavatelem (negotiated procedure) s předchozím zveřejněním odpovídá zvláštnostem obranných zakázek? Jaké situace by měly umožnit použití tohoto postupu bez zveřejnění?
7. Oblast působnosti: jaký by byl nejvhodnější prostředek pro určení oblasti působnosti? Obecná definice, a v takovémto případě jaká? Nový seznam, a v takovémto případě jaký? Kombinované použití definice a seznamu?
8. Výjimky: připadá vám definice kategorie materiálů, které by byly jasným způsobem vyloučeny z působnosti směrnice, užitečná/nezbytná?
9. Zveřejnění: připadá vám centralizovaný systém zveřejňování vhodný? Pokud ano, za jakých podmínek?
10. Kritéria výběru: jaká kritéria by podle vás měla být brána v úvahu, vedle kritérií již uvedených v současných směrnicích, aby mohly být zohledněny odlišnosti odvětví obrany? Důvěrnost, bezpečnost dodávek, atd.? A jakým způsobem je určit?
11. Jakým způsobem by dle vás mělo být upraveno provádění kompenzací (offsetů)?

PODMÍNKY KONZULTACE

Tato Zelená kniha zahajuje oficiální konzultaci, která bude probíhat po dobu 4 měsíců od data jejího zveřejnění. Konzultace je zajištěna Komisí, Generálním ředitelstvím pro vnitřní trh.

Zelená kniha

Postup konzultace

Ukončení konzultace: 4 měsíce po dni zveřejnění Zelené knihy

Vyzýváme zúčastněné strany, aby předaly své odpovědi na položené otázky, poznámky a náměty na následující adresu:

C/o Commission européenne, DG Marché Intérieur

Consultation « Livre Vert sur les marchés publics de défense »

Av. de Cortenbergh/Kortenberglaan 100 (1/100)

B-1049 Bruxelles

Nebo elektronickou poštou

(MARKT-D2-DPP@cec.eu.int)

Zelená kniha je rovněž přístupná na následující internetové adrese:

http://europa.eu.int/comm/internal_market/consultations

Poznámka: Veškeré příspěvky mohou být zveřejněny, s výjimkou výslovné žádosti autora o důvěrné zacházení.